

Pikkukihokki

Småsilesår

Drosera intermedia

Uhanalaisuusluokka (IUCN): vaarantunut (VU)

Luonnehdinta

Pikkukihokki on pienikokoinen, soilla kasvava lihansyöjäkasvi. Kapeat ja kärkeen päin levenevät lehdet sijaitsevat kasvin tyvellä ruusukkeena. Lehdissä on punaisia, pisarakärsiä ja tahmeita karvoja, joilla kasvi pyydystää hyönteisiä. Kukkavana on 2–10 cm korkea ja se lähtee jonkin alemman ruusukelehden hangasta. Yleisestä pyöreälehtikihokista (*D. rotundifolia*) ja pitkälehtikihokista (*D. longifolia*) sekä näiden risteymästä pikkukihokin tunnistaa mutkatyvisen ja lyhyemmän kukkavanan perusteella.

Elinympäristö ja levinneisyys

Pikkukihokki kasvaa keski- ja runsasravinteisten soiden rimpi- ja välikköpinnoilla, rantaluhdilla ja -nevoilla sekä umpeen kasvavissa lampareissa mutaisilla rannoilla. Pikkukihokki on Suomessa harvinainen ja eteläinen laji.

Nykytila ja uhkatekijät

Pikkukihokki on harvinaistunut viime vuosikymmeninä ennen kaikkea ravinteisten soiden ojitusten seurauksena. Lajia uhkaavat edelleen ojitukset ja muut ihmistoiminnan aiheuttamat muutokset kasvupaikkojen vesitaloudessa. Kasvupaikkaa ympäröivien suoalueiden vanhat ojitukset saattavat edelleen johtaa kasvin häviämiseen, vaikka itse kasvupaikka olisikin säilynyt ojitamattomana.

Hoitosuositukset

Pikkukihokin kasvupaikka tulisi rajata kokonaan ojitusten ja muiden vesitalouteen vaikuttavien toimien ulkopuolelle, ja kasvupaikan ympärille tulisi jättää riittävän laaja suojavyöhyke, joka jätetään myös käsittelemättä.

Lähteet

Hämet-Ahti, L., Suominen, J., Ulvinen, T. & Uotila, P. (toim.). 1998. Retkeilykasvio. 4. uudistettu painos. Luonnontieteellinen keskusmuseo, Kasvimuseo, Helsinki. 656 s.

Uusitalo, A. 2007. Kylien kaunokit, soiden sarat. Keski-Suomen uhanalaiset kasvit. Keski-Suomen ympäristökeskus, Jyväskylä. 202 s.

Kuva: Anna Uusitalo